

Joost van Bodegom is geboren op 7 juni 1936 in Pematang Siantar, (NOI). Hij is de zoon van Arie Hendrik van Bodegom. en Machelina Martina Zondervan. Ze trouwden op 20 februari 1934 in Zeist. Hij had een broer Wim en zusje Mieke. Vlak voor de oorlog woonden ze in Kediri waar zijn vader opperhoutvester is. Net als hij in 1940 met verlof mag, breekt in Nederland de oorlog uit. Daarom keert het gezin terug naar Indië.

Tijdens de mobilisatie is zijn vader soldaat bij de Landstorm, afdeling Kediri. Hij wordt krijgsgevangen gemaakt en geïnterneerd. Hij gaat in januari 1943 vanuit het kamp Patekoan in Batavia met de Tacoma Maru 2 naar Singapore. Deze krijgsgevangenen werden later in treintransporten vanuit Singapore overgebracht naar Ban Pong aan het beginpunt van de Birmaspoorweg in Thailand.

Ondertussen zit Joost met zijn moeder, broer en zusje in verschillende jappenkampen. Het eerste kamp was Galoehan bij Kediri op Oost Java. Galoehan was een suikerfabriek, ongeveer 12 km ten zuiden van Kediri. Het kamp was ondergebracht in de administrateurswoning met bijgebouwen, aangrenzend aan het smalspoor-emplacement. Het grote huis heette "Sans Souci". Het kamp was omgeven door een stenen muur met prikkeldraad erop. Na een jaar, op 24 maart 1944, gingen ze per trein naar Banjoebiroe. Deze plaats lag ongeveer 5 km ten zuiden van Ambarawa. Kamp Banjoebiroe 10 was ondergebracht in de Gevangenis met muren van 6 meter hoog, iets ten oosten van de plaats zelf. Op 10 juni 1944 konden 400 mensen overgeplaatst worden naar een ander kamp en ze werden uitgekozen. Ze kwamen terecht in kamp Banjoebiroe 11. Het kamp was ondergebracht in een militair kampement, ten oosten van de plaats zelf. In het kamp was geen school. Spelen is voor Joost de hele kamptijd erg belangrijk geweest. Hij knikkerde, speelde met kleine stukjes hout die bootjes waren en probeerde met elastiekjes op libellen te schieten. In het kamp was voortdurend honger. Er was veel te weinig te eten. De laatste 8 maanden was hij kampomroeper en kon in de keuken waar hij met zijn handen de restjes opat.

Op 15 augustus 1945 hoorden ze nog niets, de Tweede Wereldoorlog was pas voorbij op 24 augustus. Ze konden een week buiten het kamp komen, maar moesten toen weer binnenblijven omdat de revolutie was uitgebroken. Ze bleven er tot november 1945. Vanuit Batavia gaat hij naar Colombo op Ceylon en vanuit daar komt hij terecht in het repatriëringskamp bij Kandy. In Kandy waren verschillende kampen waar Nederlanders verbleven voor ze gerepatriëerd werden naar Nederland. Het kamp lag 10 km ten oosten van de plaats Kandy, het bevond zich op een cacao-onderneming, in een heuvelachtig terrein, 600 meter boven zeeniveau. Tijdens de Tweede Wereldoorlog werd het gebruikt door het Britse leger; Lord Louis Mountbatten had hier zijn hoofdkwartier. Joost kwam terecht in kamp B7, ten noorden van Kandy. In het kamp sliepen ze in de barakken van het voormalige Engelse officiers kamp.

Voor ontspanning buiten de school neemt de padvinderij een eerste plaats in. In de verschillende kampen werd al snel na aankomst uit Java begonnen met de oprichting van padvindstersgroepen, welpenhordes en kabouterkringen. Joost werd welp bij de welperij op Ceylon. Er waren een stuk of vijf nesten en Joost was gids van het grijze nest. Ze ondernamen hun activiteiten in de bush rond kamp B7. In het kamp waren rotsen en rubber plantages met cacao als onderbegroeiing. Lang het kamp liep een rivier waar olifanten waren. Tijdens de activiteiten leerden ze de kreten 'Akela wij doen ons best voor de horde en ons nest', het zingen van 'Hoorde zegt het voort' en yells als 'G- O- E -D -Z – O-O- Goedzo, goedzo, goed zo zo' en 'H-O-L-L-A-N-D Holland spreekt een woordje mee'. Toen hij in juni 1946 terecht kwam in Huis ter Heide was niets van de spannende bush terug te vinden en kwamen ze niet meer bij de padvinderij.

Hij is in 1964 afgestudeerd in de rechten aan de Rijksuniversiteit Groningen en in september van dat jaar ging hij werken op de provinciale griffie van Groningen. In september 1969 werd Van Bodegom burgemeester van de Drentse gemeente Peize. In 1976 volgde zijn benoeming tot burgemeester van de Friese gemeente Opsterland wat hij tot zijn vervroegde pensionering in juli 1997 zou blijven. Van 2005 tot 2010 was hij voorzitter van de Stichting herdenking 15 augustus 1945 te Den Haag en zes jaar lid van het Nationaal Comité 4 en 5 mei te Amsterdam. Joost is gastspreker op scholen omdat jongere generaties zich moeten realiseren hoe fijn het is om te leven zonder oorlog en zonder gescheiden te worden van je familieleden.

Meer informatie

[Overlijden Arie Hendrik van Bodegom & Machelina Martina Zondervan op 4 februari 1968 te 's-Gravenhage » Open Archieven](#)

[Huwelijk Arie Hendrik van Bodegom & Willem van Bodegom & Klara Maria Dijkers & Mechtelina Martina Zondervan & Arie Zondervan & Geertruida Timmerman op 20 februari 1934 te Zeist, provincie Utrecht » Open Archieven](#)

[Registratie Arie Hendrik van Bodegom \(in het jaar 1836-1936\) » Open Archieven](#)

[Joost van Bodegom - Wikipedia](#)

[Joost van Bodegom - Leen een Fries](#)

[Joost van Bodegom 2011 | Oorlogsverhalen | Verhalen over de oorlog](#)

[NC Magazine - voorjaar 2020 by Nationaal Comité 4 en 5 mei - Issuu](#)

[Japanse interneringskaarten | Nationaal Archief](#)

[Java Party 11 \(japansekrijgsgevangenkampen.nl\)](#)

[japansekrijgsgevangenkampen.nl/Tacoma Maru 2.htm](#)

[Kediri \(japanseburgerkampen.nl\)](#)

[KEDIRI \(japanseburgerkampen.nl\)](#)

[Banjoebiroe 10 \(japanseburgerkampen.nl\)](#)

[Banjoebiroe 11 \(japanseburgerkampen.nl\)](#)

[Brief aan Meisjestak - collectiesite Museon - CollectionConnection](#)

[BAT-fabriek \(B\) \(bersiapkampen.nl\)](#)

[Colombo \(bersiapkampen.nl\)](#)

Dit verhaal is onderdeel van *Scouts in de oorlog*, een verzameling verhalen als eerbetoon aan al die (oud) scouts die zich ingezet hebben voor onze vrijheid en hulp aan de medemens of die slachtoffer werden van oorlogsgeweld, in Nederland en het verre oosten. Met de verhalen willen we inspiratie bieden aan de scouts van nu, in hun wekelijkse activiteiten en als voorbereiding op hun bijdrage aan lokale herdenkingen. Kijk op <http://vrijheid.scouting.nl> voor meer informatie en alle andere verhalen.